

Landskap: Skåne

Upptecknat av: Johanna Olson

Härad: Luggede

Adress: Marielund, Pärp

Socken: Välluv

Berättat av: Karina Åkesdotter

Uppteckningsår: 1933

Född år 1792 i Välluv Socken

Uppteckningen rör

Hembehandling av sjukdom.

De minnen jag upptecknat är mine egna, en del har jag själv varit med om, dels har de berättats av min farmor Karina Åkesdotter, hennes far var i slutet av 1700-talet i 1800-talet ortens läkeman för både mänskligar och dyr. Han var Landtherran hade ett hemman i Välluv socken hans namn var Åke Svensson. Därav kom det sig att min farmos var så intresserad av hästar idt hon hade själv aldrig varit sjuk aldrig sökt läkare aldrig tagit någon medesin, hon talade gärna om sina minnen från från svunna tider varv. Hon har alltid i mig haft en intresserad åhörare. Hon dog 1883 vid 91 års ålder.

Nägot offer av ett eller annat slag hörde jag aldrig talas om, men då hett vatten i bäcken var inte bra, för där bodde älvar, när bäcken brusade tyckte de sig höra älva spel. Jag hörde berättas om ett obildbart barn som di hade sikt en klots gumma för, hon hade förklarat det var för di hade tvättat barnets kläder i bäcken innan det hade fått dopet, der hade älvar spelat över dem därför var det obotligt. Det var mycket noga med ett litet barn innan det var dopat di fick inte tömma ut något på marken som hade med barnet eller dess kläder att göra. En undangömd vrad till exempel i en horna av ett tont logolv grävdes ett djupt hål där lades ett lock över, den tömdes allting som hade med barnet att göra. Det lades alltid ner i slutna kår i under bar himmel för då kunde de hända att barnet kom ut för något otyst. Så snart barnet var dopat hade otyst ingen makta över det. Andas så sent som i slutet på 70 talet gick det till på det sättet. Di gamla trodde inte de gick an med mindre.

2
Ez bva plå
när vatten i bänk
- älvar.

Barnet före
dopet.

Fördjupning

3

Lägg in salk! snäll him vart till minneströf, min ditt fö-

husen blive mögna ihuru vi kan samla in den här tillvaronstypen, i dubbelt för att minnesdagen min födelsedag.

den tidern fanns ingen tändlampa, min födelsedag var alldeles uppliggt. När din sällan främre löp des främlingar

i sin förmåga att lära sig att hämta förtjänsterna från landet

är man kunde i den tiden få handa om mat ut veden

var familierna borta. Om natten är huvudet till hufvudet

av arne strållo till jordens med ticismar och alla min förra

ungefärligt, som var van hufvudet och varit allt; allom,

var böldern myckad avta ladt hon sig till hufvudspelatet tiller

och haning och aktmötet min hon visar hufvudet den hufvudspel-

tu av en äng slöder. När din osa hufvudet tappas loss han fast

min din hufvud gottslit bokslöming för var hufvud tu, min hon hufvud

den dit var tu jonger var din borta, aldrig tufftill din mössanflug,

Midsommarafter plockade vi alltih Sant Hans orter
 di värte hemma i skogen. Det var en enkel mörkgul blomma
 stor som våra vita margareta blommor di torkades och gömdes för
 framtida behov. Vi samlade också blad av flyggrönn som inte
 torkades. Flyggrönn var för di gamla ett underbart träd för det
 värte i ett annat, di gamle murkne pilarna försinnes
 mer och mer, men jag vet var der står en stor pil med en
 vacker rönn uti full med mackra rönnbärsklavar, jag
 shall försöka få ett fotografi av den, som jag kan sända mi-
 gon gång senare. På 79 fällde min far en sådan stor pil
 som innehöll en rönn, den var så murken så den måstan
 föll sönder av sig själv, inuti pilen hade rönnen ett ejt
 vuxit hål, ett stycke från roten hade stammen delat sig
 i två lika stora grenar och hade följt den omväxla stamnen
 innersidor till en trängre öppning der hade grenarna växt
 samman igen hålet var så stort att ett 2 eller 3 års barn
 mycket väl kunde kryppa igennom, far skalade grenverket

och gjorde det slåt. Så kom han hem till mig och bad mig
taga vara på det. Han visste att det var så bra om barnen
voro klena eller hade Engelska sjukan. Låta dem krypa in i Corng. sjukvan
ett sändt självrusit hål. Jag tog grävverket och lade upp
på vinden, där låg sit, över 30 år utan att varken mina
eller andras barn kroppa igenom det. När vi så flyttade ifrån
den gamla gården 1911 tänkte vi inte på att få de med så nu
är de inta meras till. Var der mägor som hade eksem på Eksen.
händerna skulle di tvätta sig med my oslad mjölk
och gå ligande ut och slå det till en hyllebuske med ord
skälla hyllen men skulle inte mig det skulle di sätta tre gång
så blev de nog alltid bra. Ibland kunde barn få eksem
som inte ville läkas de trodde di var men. Di sände då ut
en gummas som skulle ligga flaskbitar, var det en flicka som
hade men skulle hon ligga av nio som haft pustar fört, eller
det var en pojke som var dålig skulle det vara tråntom det
skulle var nio för den var alltid nio slags men.

5

Det var alltid folk man var bekant med både gumman som tiggde och den som skulle ha det. Jag vet inte mer än en gång di tiggde av mig det var till en liten flicka, de var i början av 80talet. När så gumman kom hem med di 9 flaskbitarna lades di i en panna i stektes. Det flöte som blev när dem skulle den sjuka smörjas med, om det hjälpte hörde jag inte talas om. De var merar tror som skulle åstadkomma undan förr trodde si när någon fick värk eller annars blev oväntigt sjuk att di hade kommit för näring antingen i vädrat eller också att någon stygg mesiska hade gjort dem något illa, därav de enda som hjälpte var röka med trollrökelse. Den togo glödande i en panna lades trollrökelse på, gick omkring den sjukse 3 gånger på det ensa hålet 3 på det andra. Om inte det hjälpte var der en gumma som kunde stoppa över dem med kyrkobly, farvor talade om att en pojke fick ont i ett ben så skulle gumman stoppa över honom du sättrade honom en droppa smält bly på barns skinnet så han hoppnade till, seså sa gumman nu för de onda sin väg

6

Skane
Borgasie
Valltor
1933

1778 Johanna Olson
Pärys
dotter till
f 1792 Valltor

6 Alla sår storar och små behandlades med en salva som hette gallemjössalva som di själv lagade till. den köptes på Apoteket tre sorter de heter Silverglitt, Blyvitt, Gallemjosten, allt putinerat. Lika delar av varje sort töndes i en burk, deruti hildes lite renad bomolja de rördes samman till en smidig salva så den var passelig att smörja med, den var mycket bra särän läkta normalt och fort. Bindlar hade vi av gamonatt mjukt hemväft linne. Andra bindlar och vadd kände vi inte till den tiden. För sötar och slag som blev ömt och svulst lades linnetappor dopps i åttickal och Brännvin tills det innan hade satt sig. Råa ofta Halsfluss hade vi halsfluss, först smordes halsen med fördelande linnen sen kardades svart ull och lades på ett snippraklade som smulades rätt mycke hel Kamfer ovanpå ullen, så bands klädet om halsen, var halsflussen mycket envis kunde de händer vi fick smula på lite mer Kamfer. Men för det mesta var sjukdomen över på tre eller fyra dagar. De gick alltid ut på billiga ordinationer för i tider.

Landskap: SkåneHärad: LuggnadsSocken: VällurUppteckningsår: 1933Upptecknat av: Johanna OlssonAdress: Karlskrona, PåaysBerättat av: Karla ThorsdottirFödd år 1792 i Vällurs socken

- Uppteckningen rör Ej bra slå hett vatten i bæk. ⁵⁰⁰ 2.
Barnet före dogset. 2.
Bot för tandvärk. 3.
Bot för böldra. 3.
Flygrönn. 4-5.
Bot för ung. sjukdom. 5.
Olika medel mot chsum. 5-6.
Rökelse mot sjukdomar. 6.
Krypholby mot sjukdom. 6.
Färbehandling. 7.
Behandl. av stötar o. slag. 7.
Medel mot halsflus. 7.